

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Vtrum beatitudo suâpte naturâ sit incorruptibilis, an solùm
supernaturali Dei conseruatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

32 Quæst. 5. De consecutione Beatitudinis. A. 2.3.4. Dub. 1.2.3.

ARTICVLVS II.

Virum alius alio posse esse beatior?

3 **C**onclusio est affirmans: quia fieri potest ut alius alio clarius Deum videat, eoque fruatur perfectius: atque beatitudo formalis consistit in visione & fruitione: ergo potest esse in alio minor. De hoc satis multa in 1. p. q. 12.

ARTICVLVS III.

Virum aliquis in hac vita posse esse beatus?

4 **C**onclusio est, verâ seu essentiali beatitudine neminem in hac vita beatum esse posse. Ratio est, quia in hac vita nemo Deum clare videre potest: vt multis locis docet Scriptura. Intellige hac, secundum legem statutam. Nam per absolutam Dei potentiam fieri potest ut quis in vita mortali beatus sit: exemplum habemus in humilitate Christi.

ARTICVLVS IV.

Virum beatitudo posse amitti?

5 **C**onclusio est, essentiali beatitudinē amitti non posse. Est articulus fidei. Credimus enim vitam eternam. Idem patet ex plurimis Scripturæ locis, quibus docemur præmia iustorum & supplicia impiorum fore perpetua; vt Matth. 25. Psalm. 83. & alibi. Item ubi caelestis hæreditas dicitur incorruptibilis & immarcessibilis; vt 1. Petri c. I.

DVBIVM I.

Virum beatitudo suæ naturæ sit incorruptibilis, An solùm supernaturæ Dei conservatione?

6 **R**espondeo, Omissis sententijs, corruptibile & incorruptibile aliiquid dici respectu causa quæ possit corrumpere vel non corrumpere. Causa verò ista esse potest vel Deus ipse, vel aliqua creatura.

Nihil in-
corrupsi-
bile repre-
sens Dei,

Itaque si beatitudo hominis comparetur, ad Deum, sic haud dubie est corruptibilis; sicut & omnis creatura. Quomodo Patres sapienter dicunt nullam creaturam naturâ suâ esse incorruptibilem, sed ex voluntate Dei. Ratio est, quia assidue pendet ex libero Dei influxu; vel sicut pondus quod in aëre ab aliquo sustinetur; vel sicut imago in speculo ab obiecto relucens. Suppositâ tamen divinâ promissione quâ promisit beatitudinem fore eternam, etiam à Deo nequit interimi vel auferri: quia seipsum negare non potest.

Beatitudo
est incor-
ruptibilis
comparata
ad res crea-
turas

Si vero beatitudo comparetur ad res creatas, sic naturâ suâ est incorruptibilis: talis enim est naturæ ut à nulla creatura possit impediri vel aboleri.

Probatur, Quia posito lumine gloriae, & concurso Dei huic lumini & intellectui debito, neccl-

fariò sequitur visio. Nam essentia diuina est intime præfens menti; vnde mens non potest se ab ea auertere, neque iudicium visioni contrarium concipere. Positâ autem visione, necessariò sequuntur cæteri actus; scilicet amor & gaudium. Tam igitur est incorruptibilis beatitudo tamquæ solida, quam substantia vel cœlorum vel Angelorum. Verum incorruptibilitas gaudij & amoris, pendet ex incorruptibilitate visionis. Hæc autem pendet ex firmitate luminis quod contrarium non habet, & diuini concursum: in quibus duobus est totum fundamentum aeternitatis beatæ vitæ.

DVBIVM II.

Quomodo verum sit quod ait D. Thomas in Corpore De ratione Beatitudinis esse, ut omne desiderium hominis impletat?

7 **V**idetur enim falsum. Nam Christus verè beatus fuit in hac vita: & tamen non omne eius desiderium erat impletum; & anima Sanctorum beatae sunt, tamen desiderant corporum resurrectionem.

Respondeo, Ad rationem beatitudinis non requiri ut actu impletat omne desiderium, sed ut ex se sit sufficiens implere, sic ut non restet villa molestia in animo ex absentia rei desideratæ. *Beatus* *debet esse* *sufficiens* *implere* *omne de-*
siderium.
Qui enim tanto bono fruatur, facile fert absentiam aliorum bonorum, quæ eius comparatione quasi nihil sunt. Quod autem in Christo Domino non omnis molestia exclusa fuerit, miraculo factum est, vt posset pro nobis pati. Animæ Sanctorum etiæ desiderent sua corpora, non tamen ex dilatione afficiuntur molestiâ. His adde, non esse necessarium ut essentialis beatitudo per seipsum formaliter omne desiderium omnino explete; sufficit ut id faciat vel per se, vel per ea bona quæ secum trahit, quæque ex illa pendent.

DVBIVM III.

Virum beatitudinem requiratur securitas?

8 **V**idetur non requiri. Primo, Quia eiusdem rationis est visio perpetuò durans, & ea quæ solùm durat vnum diem: ergo ea quæ diem durat tam bene faciet beatum, saltem pro illo die, quam perpetua faciat beatum in perpetuum.

Secundo, Ad rationem beatitudinis non requiritur exclusio omnis tristitia; vt patet in Christo Domino: ergo etiam non requiritur ut omnis timor beatitudinis amittenda excludatur.

Tertio, Si securitas requiritur ad beatitudinem: ergo visio & fruatio non sufficiunt.

Respondeo, Requiri securitatem, sicut recte hic docet D. Thomas. Quod ut probetur.

Nota. Securitatem veram nihil esse aliud *securitas* quæm absentiam timoris de bono amittendo, vel *quid.* malo incurriendo, natam ex certa cognitione rei non eventuræ. Dico *ex certa cognitione*; quia si cognitionis sit incerta, erit non vera, sed fallax secutritas.

Nunc probatur Responsio: Primo, Quia cum timore amittendi tanti boni, non potest quies ad beatitudinem animi consistere; sed necesse est summa anxitate affici: ergo ad beatitudinem requiritur huius timoris.